

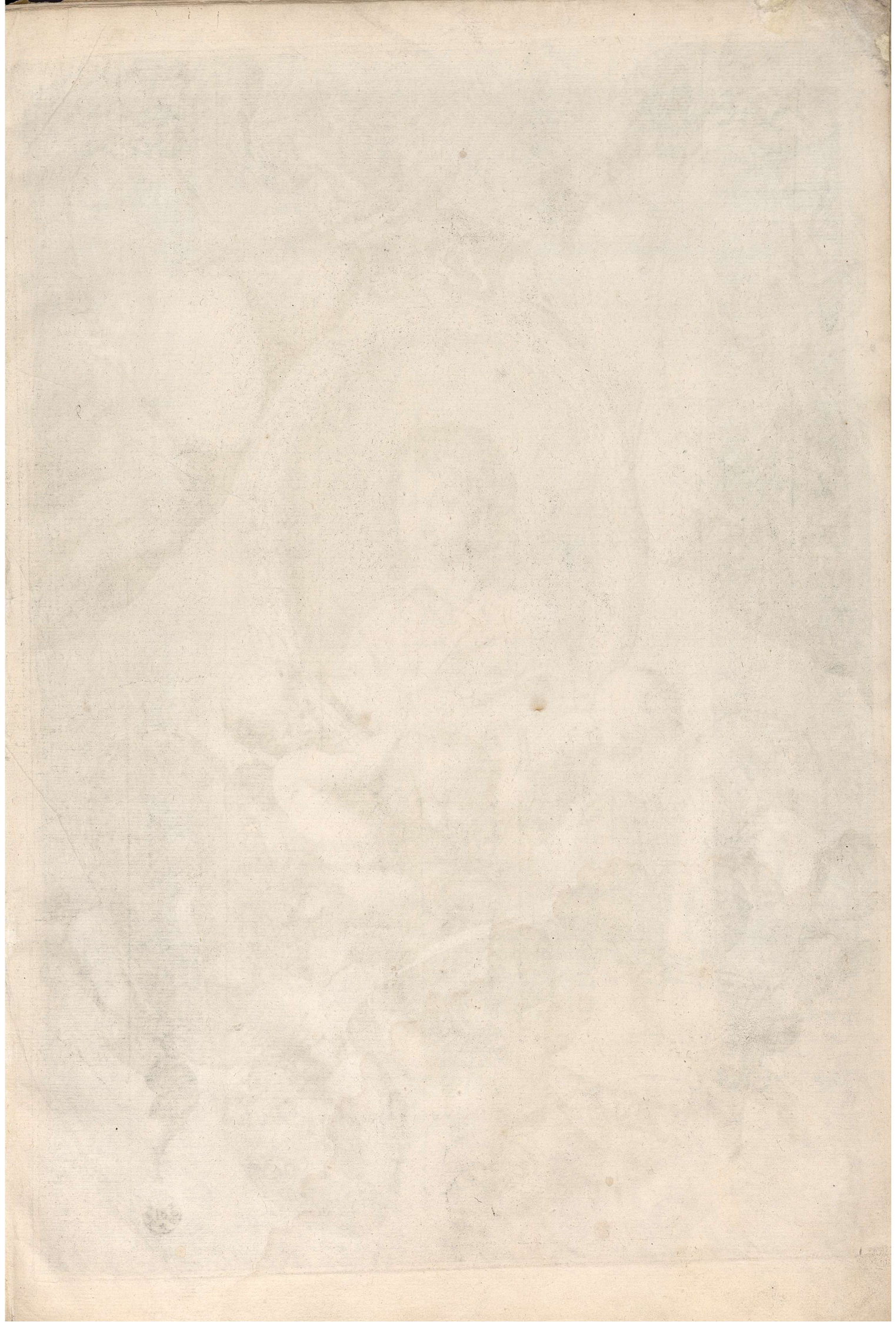

MELAND

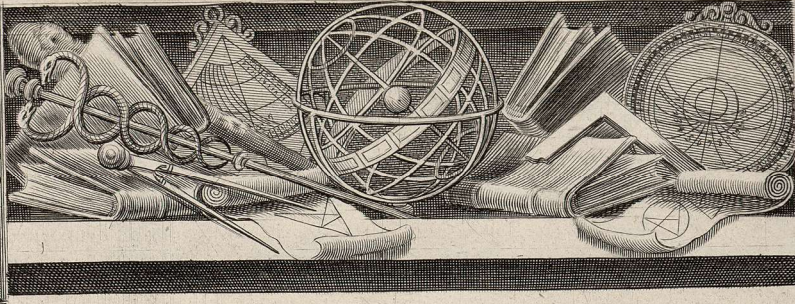
8458/48

cont.

R 2= 147

SERENISSIMO

Regiæ Stirpis Principi

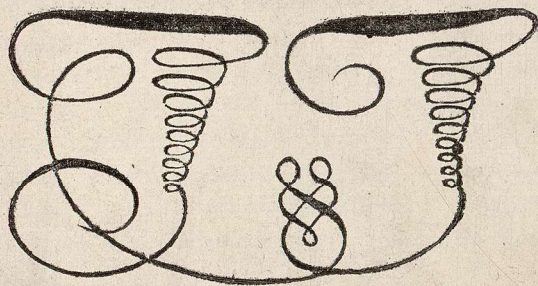
Armando Borbonio,
Principi di Conty.

Bria & Campania Gubernatori, &c.

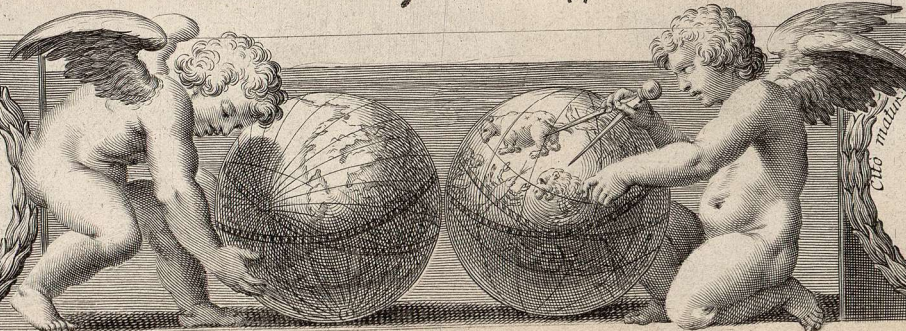
CONCESSIONES
ex Philosophia uniuersa

dicat & consecrat

Victor Meland.

Propugnabit in aula Colleg. Clarom. Societ. Jesu,
die Junij anno 1647.

1821. 1822. 1823.

1824. 1825. 1826.

1827. 1828. 1829.

1830. 1831. 1832.

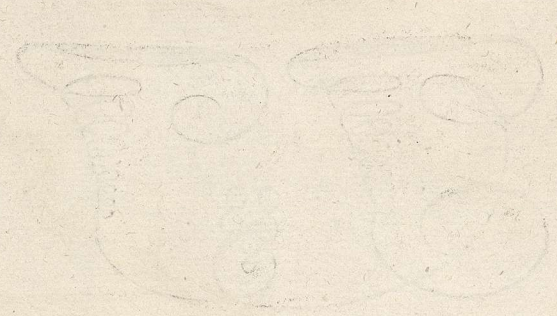
1833. 1834. 1835.

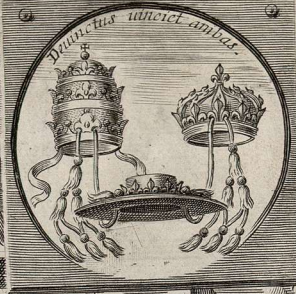
1836. 1837. 1838.

1839. 1840. 1841.

1842. 1843. 1844.

1845. 1846. 1847.

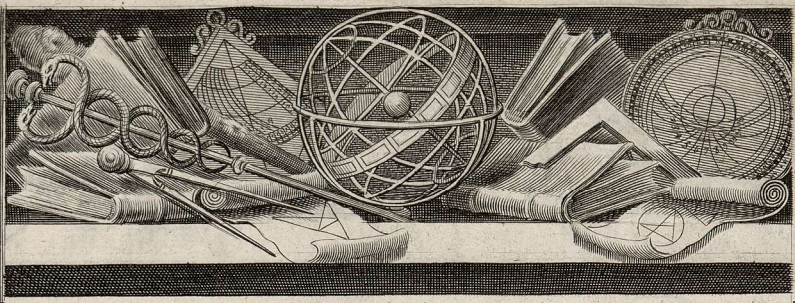
Serenissimo Regiæ Stirpis Principi
Armando Borbonio Principi
di Conty.

Brix & Campaniæ Gubernatori, &c.

*H*odie nemo magnarum artium studio ducitur, quin te respiciat, *P R I N C E P S S E R E N I S S I M E*, exemplum etiamnum ponis illustre, & immortalis auctoritate præditum, quod olim sapientia gloriatur, orbis diu intueatur uniuersus, Gallia reliquis post sæculis imitetur. Partitus es cum Serenissimo Fratre tuo gloriæ totius amplitudinem, tanquam dignam hærede utroque possessionem: quæque se diffuderat hactenus in *Æroas* innumerabiles capax una curictorum, populis, gentibus, Imperiis, sæculis omnibus sufficientissima, se miratur totam amborum virtutibus & meritis exhauriri. Ille bellorum est Arbiter, victoriæ Alumnus, Gallicæ pars magna Fortune: Tu ingenij, & omnis doctrinæ Princeps, deliciæ & amores Ecclesiæ, Spes summa, expectatiōque Religionis: utriusque actiuosa mens arduis quibusque imminet, & in alto ludit Regiarum more Aquilarum fulmina inter & tempestates. Ille urget euentus dubiæ & cunctantis Fortune, acri & inuicto impetu; Tu magnorum operum tarditatem, animi celeritate incredibili; uterque cessatrices ætatis moras summx indolis felicitate, jamque multitudine factorum ac magnitudine, Fortune & gloriæ altitudinem occupauit. Ita colligitis uterque plausus omnium & admirationem, dum animos & studia uterque diuiditis.

Perùm habet nescio quid certe præcellens Tua portio, quæ præcipuum Gallix decus ac maiestatem exprimat. Nusquam enim visa

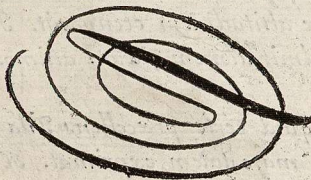

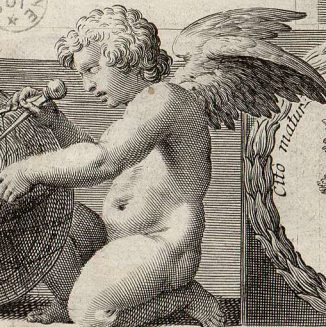
major est Gallia, quàm Religiosa. In Regibus suis Ecclesiæ Primo-
genitos, in Populis hostes impietatis, in armis Christi Pharetram, in
Insignibus Lilia cælo sata, in Vexillis signa ex alto victricia, in Prin-
cipibus Assertores Fidei, in Fide constantiam & æternitatem piæ &
religiøsæ ostentat. Augustum hoc Galliæ decus, P R I N C E P S
S E R E N I S S I M E, sustines, hanc illa gloriam in Te transtulit,
ut Religionis suæ monumentum exteris gentibus, futuris nepotibus spe-
cimen, documentum vniuersis repræsentes. Obtines quod dare natura
summum potuit, Regium Sanguinem: jam gloriam Regij Sangu-
inis, Religionem, in Religione Principatum, in Principatu fastigium,
virtus singularis, summum ingenium, rara eruditio contulerunt.

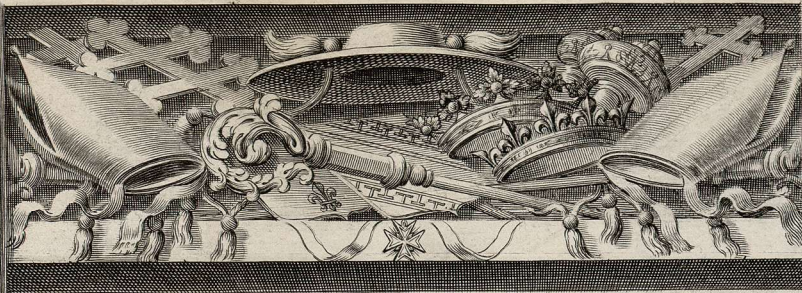
Quamobrem, quod Te hodie doctrinarum omnium Arbitrum agnos-
cam, iustitiæ; quod ad Te, tanquam ad publicum, tutissimumque Por-
tum confugiam, arcane cuiusdam violentiæ, & gloriæ tribuo singulari.
Ex quo enim me Tibi gratiâ immortalis adiunxisti, ita me Tuum esse
sentio, nihil ut in me sit, vel ingenij, vel voluntatis, quod possit non
esse Tuum. His me vinculis summa Tua dignitas obstrinxit, mea me
fides illigat, deuincit obsequium, nulla dies absoluet. Ita se publicâ &
solenni consecratione deuouet

Celsitudini Tuæ,

adictissimus,
Victor Meliand.

7

§ §

CONCLVSIONES

Peripateticæ

Ex Philosophia Rationali.

I.

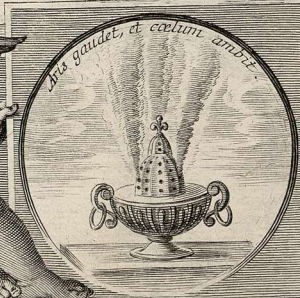
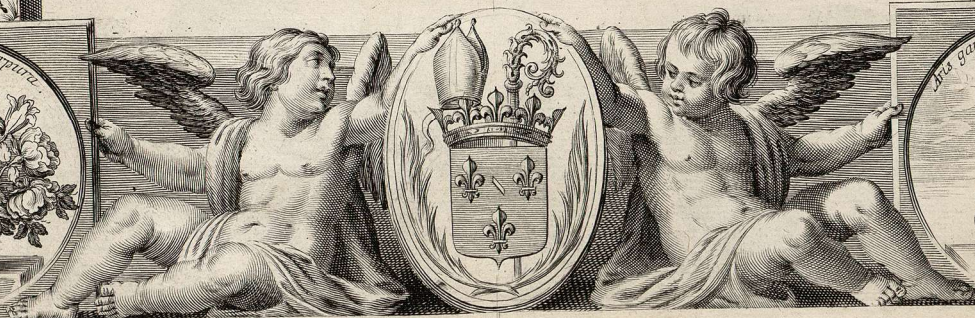
*Philosophia virtutes omnes intellectus complexa, ubi-
vis intellectu principiorum utitur: In metaphysicis,
est sapientia; In physicis, scientia; prudentia, in mo-
ralibus; ars in logicis. Sic notitiam humanam absoluit.*

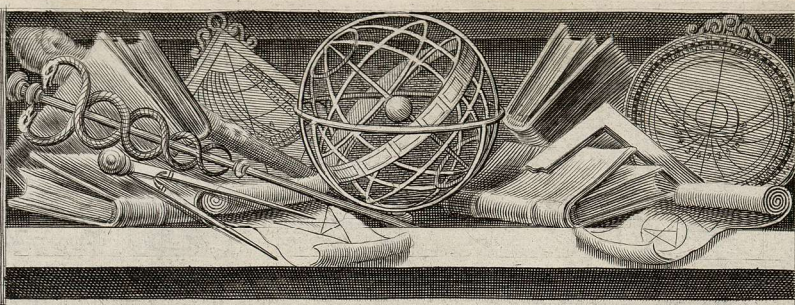
II.

*Logica itaque non est scientia propriè dicta, sed ars
vera ad omnes disciplinas perfectè addiscendas ne-
cessaria; quæ circa mentis operationem in communi
provt dirigibilem per se primariò occupatur.*

III.

*Vniuersale non est sola vox, aut conceptus. vel idea
separata Platoni ascripta; at nec aliquid antè mentis
opus totum constans: quare partim in rebus, partim
in intellectu exurgit. In quinque membra tribuitur.*

8

V.

Instituitur per conceptum abstractivum: totum est distributivum; quod singulis inferioribus inadæquate secundum materiam, & adæquate secundum formam attribuitur: vi actualis prædicationis perit aliquatenus.

VI.

Differentias ultimo speciei constitutivas probamus: Inferior superiores in suo conceptu formali non includit. Veritas omnem mentis operationem afficere potest: Prima apprehensio composita falsitati subest.

VII.

Propositionum singularium contradictoriarum de futuro contingenti altera determinate est vera. Opinionis actus cum actibus scientiæ, circa idem objectum in eodem intellectu residere nihil prohibet.

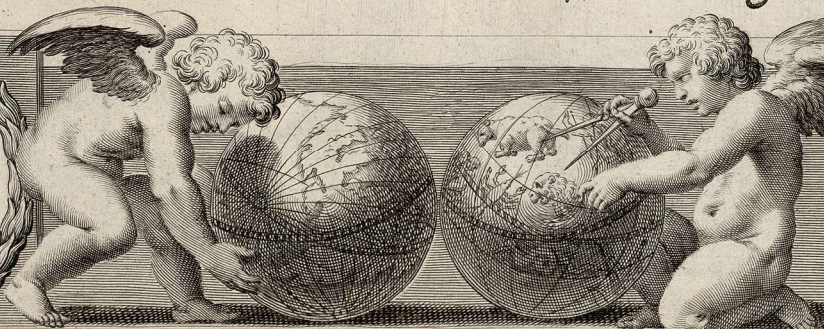
VIII.

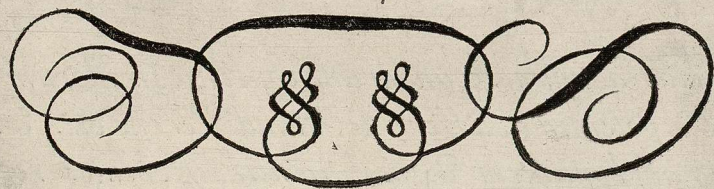
Scientia non est mera reminiscencia; sed cognitio evidens rei necessariæ per causam: quocirca de contingenti, quod est objectum virtutis practicæ, scientia non datur: totalis habitualis non est una simplex qualitas.

IX.

Scientia est conclusio demonstrationis, cuius præmissæ sunt propositiones per se notæ, objectum proprium intellectus principiorum: hic inductionem respuit ut motuum, actuum frequentatione acquiritur.

S. B. 174

CONCLUSIONES
Peripateticæ
Ex Morali Philosophia.

I.

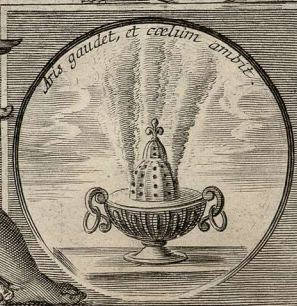
Philosophia moralis virtus intellectus practica circa humanas actiones, ut ad honestatem suscipiendam aptæ sunt, primario versatur. Appetitus omnis uni bono per actus prosecutionis adhaerescere potest.

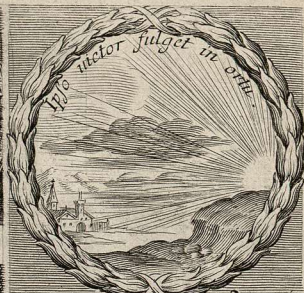
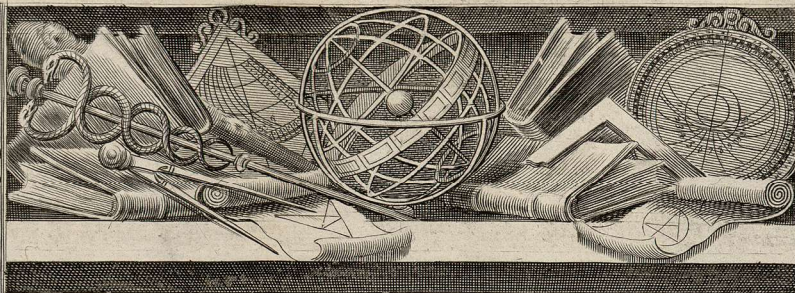
II.

Hominis vitâ sancti Beatitudo formalis essentialiter posita est in sola clara Dei visione; cui accidunt amor & gaudium, & immunitas à peccato: sed in hac vita degentem actus fidei ab homine justo elicit beant.

III.

Libertas in actu primo sita est essentialiter in indifferentia quadam ad opposita, qua sine, post Adami lapsum nulla relinqui potest, vel D. Augustinô teste, peccandi potestas: formaliter in voluntate sedem habet.

10

IV.

*Libertas actuum secundorum consistit in illorum origine à potentia indifferente, ut indifferens est. Ple-
rosque ad bonitatem & malitiam indifferentes repe-
rire est secundum speciem, nullos in individuo.*

V.

*Voluntatis actus circa finem omnino triplex est; præ-
senti potitur sola fruitio; absentem illum præcipere co-
natur intensio; eo demum, qui à præsentia pariter
abstrahit & absentia, voluntas afficitur.*

VI.

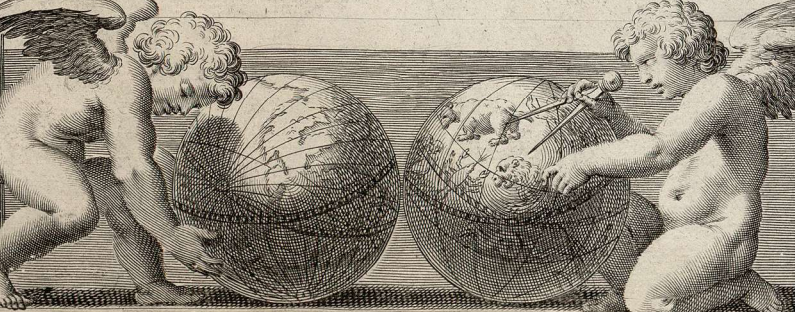
*Habitus naturales acquisiti sedem habent, tum in
intellectu ac voluntate, cum in cogitativa & appetitu
hominis sensitivo; producuntur per actus repetitos,
quorum sola cessatione non corrumpuntur.*

VII.

*Virtutum moralium, ut directiva, sic per sese præce-
ptiva est prudentia, quæ per adjunctam Eubuliam illa-
rum recte consultativa, quæ nondum præcepit, de rebus
ab alio gestis per synesim fert rigidior sententiam.*

VIII.

*Ea est iustitiæ, fortitudinis, ac temperantiæ colliga-
tio; ut prior sine posterioribus esse nequeat; possint
tamen posteriores sine priori. singulare certamen
propius est ignaviæ, quam fortitudini.*

CONCLVSIONES
Peripateticæ

Ex Physica vniuersali. ~

I.

Physica est scientia contemplatiua corporis naturalis. Hujus in facto esse & in fieri duo sunt intrinseca principia per se, materia nimirum & forma: quibus accedit priuatio principium per accidens. ~

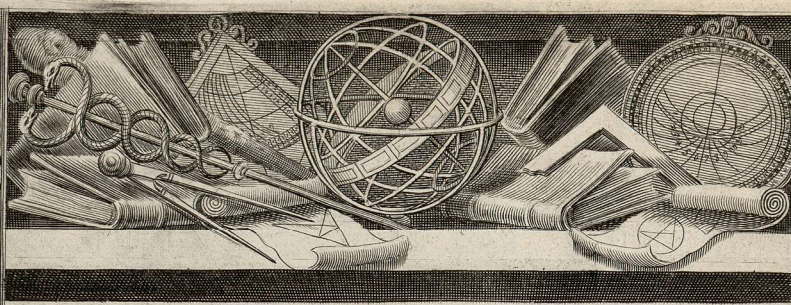
II.

Materiæ forma corporeitatis coæua, & propria deest existentia, quam totam à formis mutuatur, eâ lege vt sine substantialibus ne diuina quidem virtute possit existere: cum iis vnitur distinctâ vniione. ~

III.

Locus, seu vbi, est superficies corporis ambientis immobiliter: quæ immobilitas est instar formæ Physicæ corpori ambientis intrinseca; vlicationem appellant, quæ sit proprius existendi modus corporis quanti. ~

12

I V.

Locum vacuum vehementer exhorret natura ; & aduersum illius molitores connituntur causæ vniuersales continendâ suis efficientiis corporum contiguitate ; quippe nullus in eo naturalis motus fieret. ~

V.

Tempus est numerus motus secundum prius & posterius : vnicum labitur, estque motuum inferiorum mensura. In eo sunt corruptibilia per durationem successiuam, à rebus permanentibus, non fluentibus distinctam.

VI.

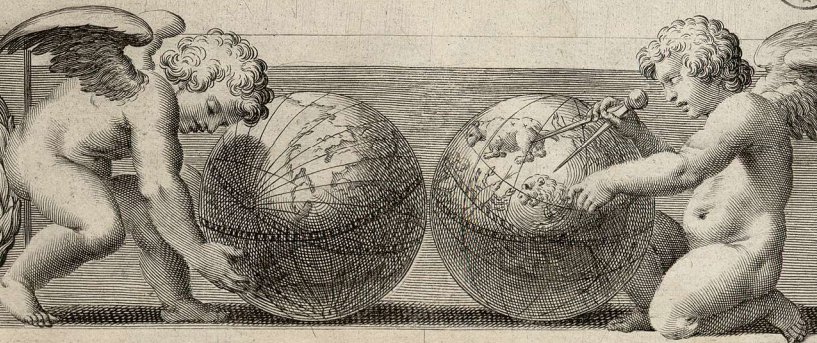
Quantitas est accidens à substantia materiali discrepans, quod huic partes entitatiuas non tribuit, sed tanti occupatiuam loci constituit: locum tamen actu occupat per extensionem vtriusque entitati adjectam.

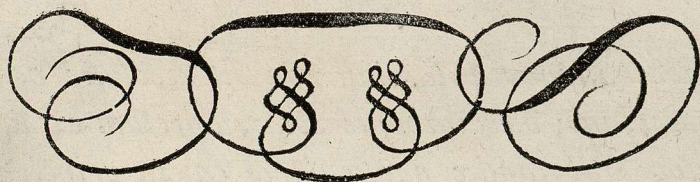
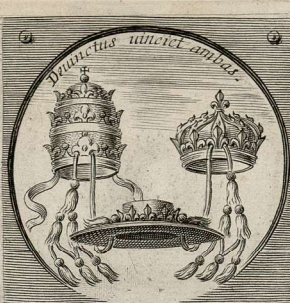
VII.

Continuum ex partibus in infinitum diuisibilibus coalescere certum est, permanens certè repugnat constare indiuisibilibus mathematicis : attamen in eius diuisione deuenitur ad minima quædam Physica. ~

VIII.

Nullæ partes actu distinctæ sunt, aut esse possunt in continuo. Infinitum creatum categorematicum non modo in aliquo genere essentix, sed etiam in extensione, multitudine, & intensione repugnat. ~

CONCLUSIONES

Peripateticae

Ex Physica particulari. ~

I.

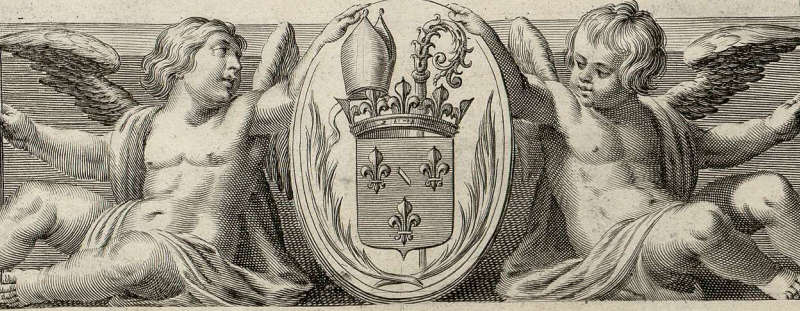
Mundus est unicus, eâ perfectione, quâ simpliciter majorem assequi non valuit, æternam durationem sortiri non potuit, nec secundum seriem generationum, aut motuum, nec secundum rem ullam permanentem.

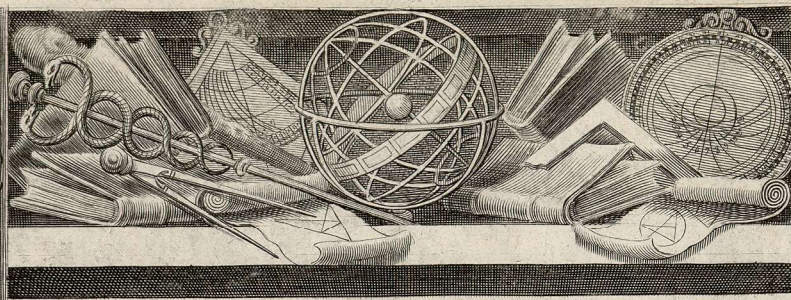
II.

Systema Ptolemæi acurate Mathematicorum observationes euerterunt. Copernici hypothesim sacri Codices quæ ferant? Tychoonis systema iure inualuit; non ut vulgò liquiditati addictum, sed priscae soliditati. ~

III.

Cælestia corpora solida sunt, atque incorruptibilia, & omni penitus materie destituta. Inter omnia astra sol vnus lucet; tùm reliqua sydera suo lumine collustrat; atque cum iis insluit in hæc inferiora. ~

14

xv.

In generatione substantiali non sit resolutio usque ad materiam; hæc namque sola subjectum est accidentium. Substantiæ particularis causa principalis creata sunt sydera, non alia particularis substantia.

xv.

Qualitas intenditur per additionem gradus ad gradum, agens naturale neque agit in distans, neque ultra determinatam actiuitatis suæ sphaeram; simili non competit actio in simile: datur reactio propriè dicta.

xvi.

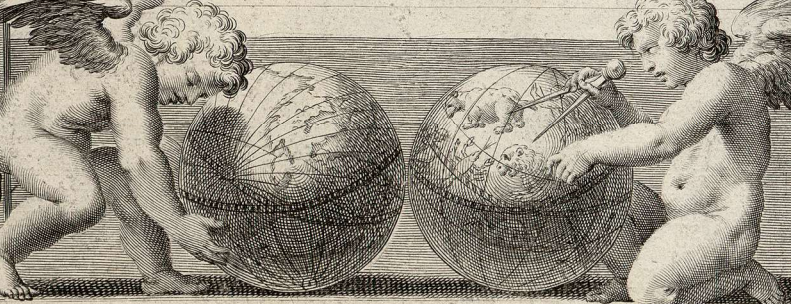
Quatuor primæ qualitates positiuæ sunt omnes, & actiuæ; duæ singulis elementis in summo gradu conueniunt. In mixtis elementa secundum formas suas substantiales potestate duntaxat remanent.

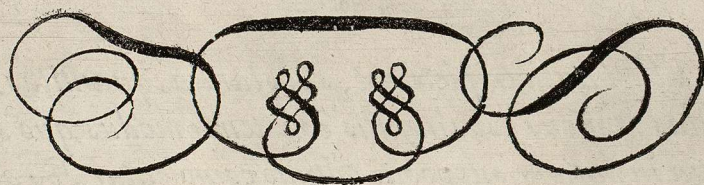
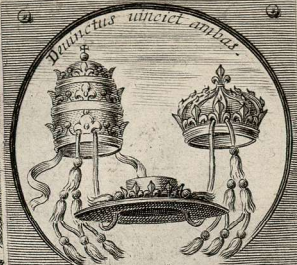
xvii.

Anima in quolibet viuente est vnica, per totum sua corpus, successiue triplex in generatione perfectorum animalium inducitur. In rarefactione producitur noua quantitas. Visus objectum est lux, & color realis.

xviii.

Anima rationalis est immortalis & indiuisibilis, nec à potentiis distincta; speciebus impressis ad operationem sensuum interiorum, vel ipsam intellectiōnem non eget: sed tantum oculus ad visionem.

CONCLUSIONES

Peripateticae

Ex Metaphysica.

I.

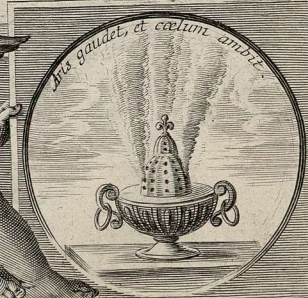
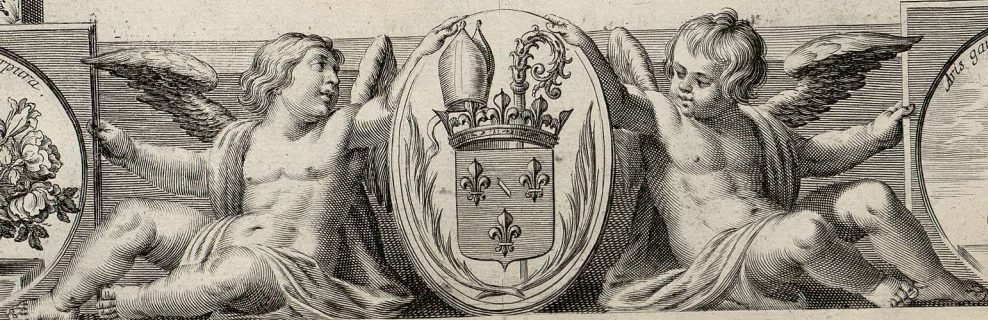
Metaphysica est sapientia, quæ ens ab omni materiâ abstractum instar proprii objecti contemplatur. Ens illud ad substantiam & accidens, Deum & creaturas, analogum est, non uniuocum.

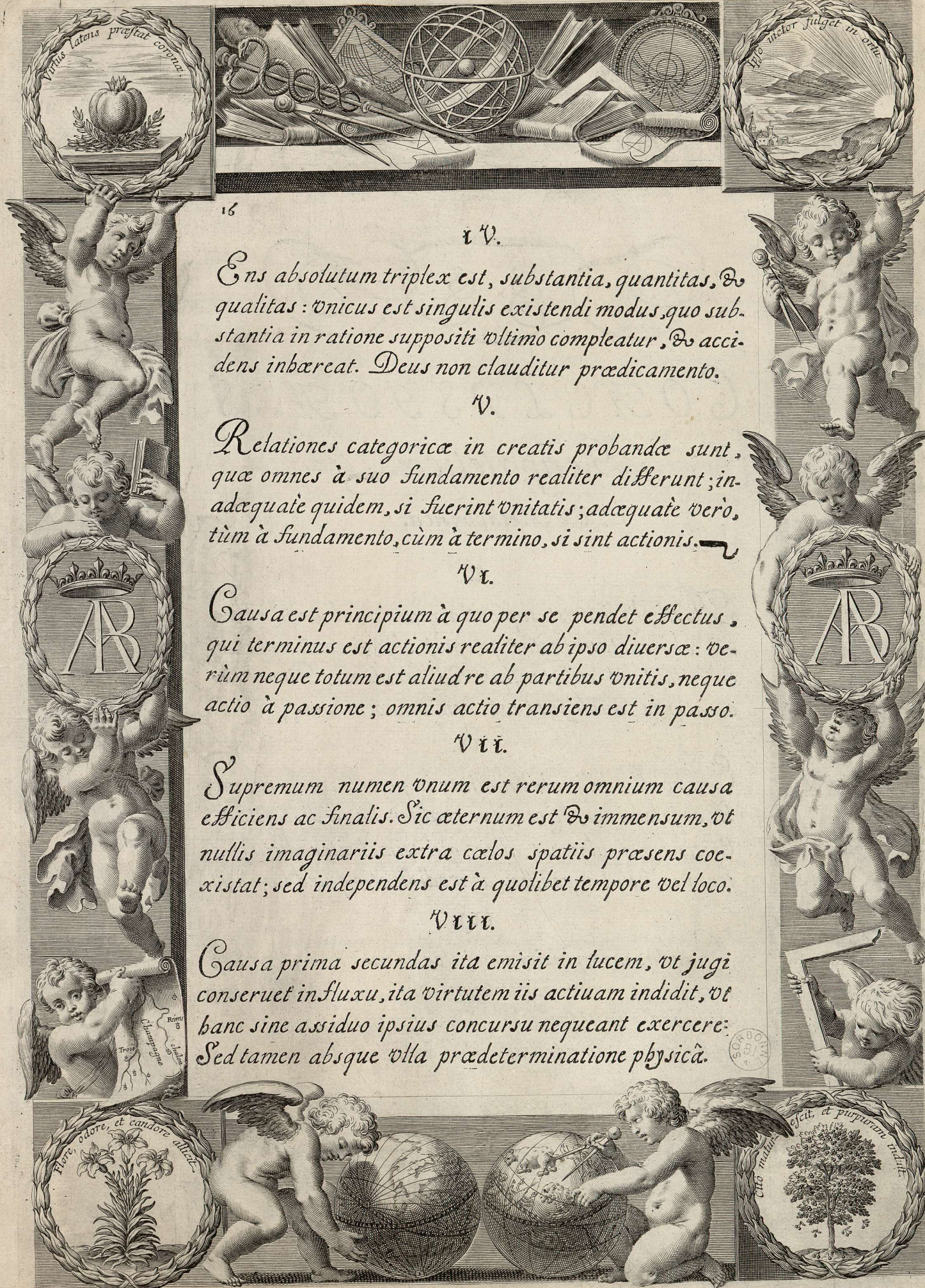
II.

Ens reale adæquate diuiditur in potentiam & actum; hic existentiam obtinet à se realiter baud distinctam; Et iterum duplex est; alter, qui, simpliciter dictus; alter, quo, velut appendix, ac modificatio quædam entis.

III.

Gradus metaphysici solâ inter se ratione distinguuntur; ab ea, quam constituunt natura, virtualement non ferunt distinctionem. At nec formalis est, nec uniuersalis ex parte rerum unitas inter multa indiuidua.

i V.

Ens absolutum triplex est, substantia, quantitas, & qualitas: unicus est singulis existendi modus, quo substantia in ratione suppositi ultimo compleatur, & accidens inhaereat. Deus non clauditur prædicamento.

V.

Relationes categoricae in creatis probandae sunt, quæ omnes à suo fundamento realiter differunt; inadæquate quidem, si fuerint unitatis; adæquate vero, tum à fundamento, cum à termino, si sint actionis.

V i.

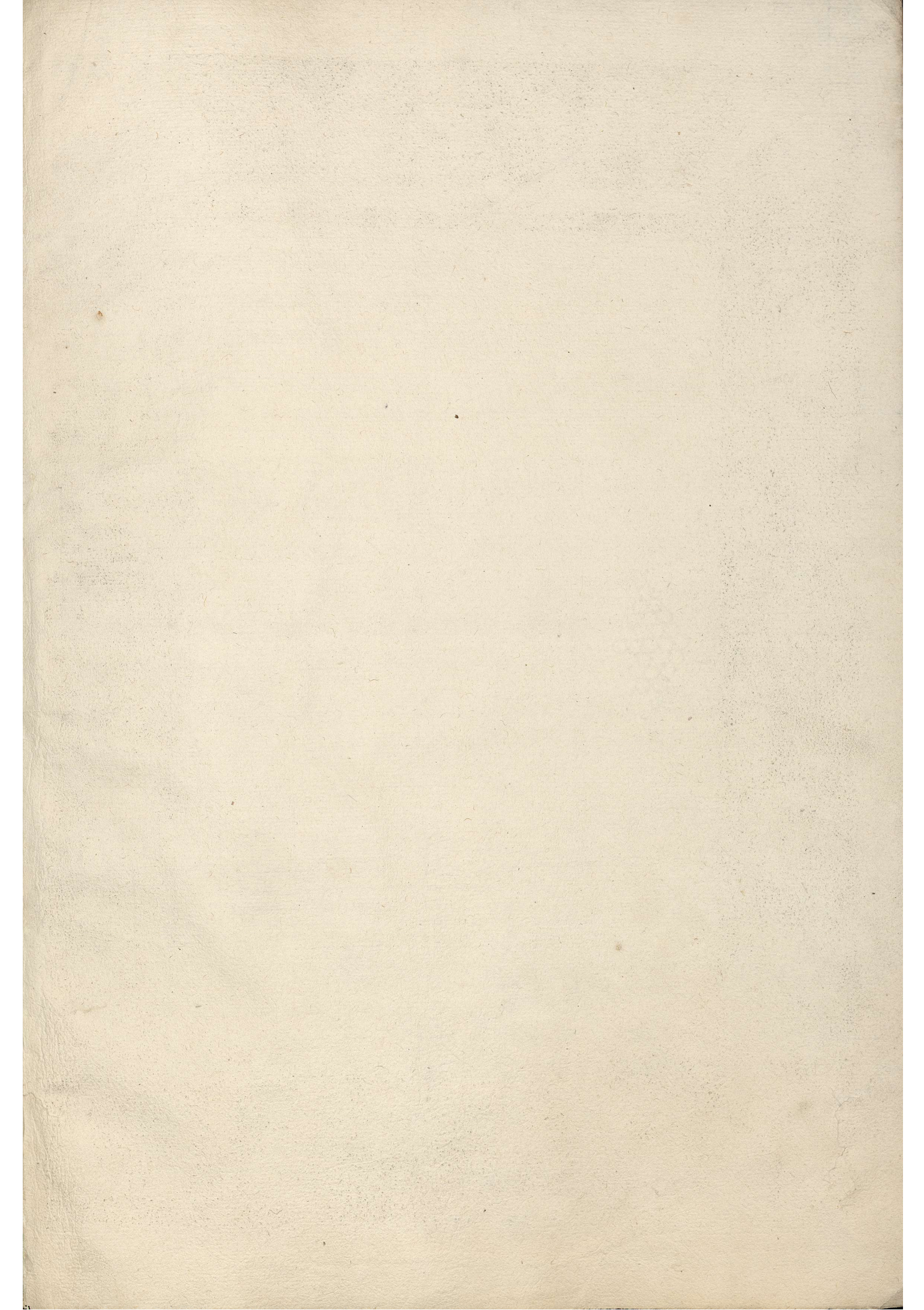
Causa est principium à quo per se pendet effectus, qui terminus est actionis realiter ab ipso diuersæ: verum neque totum est aliud re ab partibus unitis, neque actio à passione; omnis actio transiens est in passo.

V i i.

Supremum numen vnum est rerum omnium causa efficiens ac finalis. Sic æternum est & immensum, ut nullis imaginariis extra cælos spatiis præsens coexistat; sed independens est à quolibet tempore vel loco.

V i i i.

Causa prima secundas ita emisit in lucem, ut jugi conseruet influxu, ita virtutem iis actiuam indidit, ut hanc sine assiduo ipsius concursu nequeant exercere: Sed tamen absque vlla prædeterminatione physicâ.

A/ 951054

R 2= 147

1158094933

169
AE.

- yss -